

Küçük Kaya Yaban Domuzu

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Kaya Yaban Domuzu

Aysel Banu YAVUZAL

Rüzgârın mırıldandığı, güneşin taşları ısıttığı yüksek, kayalık bir uçurumda küçük bir kaya yaban domuzu yaşırdı. Küçük ve yuvarlaktı; yumuşak, gri-kahverengi tüyleri ve minik yuvarlak kulakları vardı. Koyu kahverengi gözleri merakla parıldardı. Her sabah kayaların üzerinde koşturur, lezzetli yapraklar ve en iyi saklanma yerlerini arardı. Uçurumdaki evinin her çatlağını ve köşesini bilirdi.

Küçük kaya yaban domuzu uçurumunu çok severdi. En sulu yaprakların nerede büyüdüğünü ve güneşlenmek için en sıcak kayaların nerede olduğunu bilirdi. Küçük, yastıklı ayakları dik yerlere kaymadan tırmanmasını sağlardı. Kısa, tüylü kuyruğu dengesini korumasına yardım ederdi. Cesur küçük bir kâşifti, her zaman yeni bir maceraya hazırды. Ama bazen rüzgâr soğuk estiğinde, günlerini paylaşacak bir arkadaş isterdi.

Parlak bir sabah uçurumda yeni bir hayvan belirdi. İnce ve uzun bacaklı, açık kahverengi ve gri tüylü, kocaman kara gözlü bir klipspringerdi. Lastik gibi kayayı kavrayan minik toynakları üzerinde duruyordu. Küçük kaya yaban domuzu yaklaştı. "Merhaba!" diye ciyakladı. "Ben bir kaya yaban domuzuyum. Senin adın ne?" Klipspringer utangaç göründü ama gülümsedi. "Ben bir klipspringerım," dedi yumuşak bir sesle. "Buralarda yeniyim."

Kaya yaban domuzunun yüzü aydınlandı. "Hoş geldin! Bu uçurumdaki en güzel yerleri bilirim. Benimle keşfetmek ister misin?" Klipspringer başını salladı, kocaman kulakları seğirdi. Nazikti ve biraz da heyecanlıydı. Kaya yaban domuzu önden gitti, ona tatlı çimenlerin nerede bulunacağını gösterdi. Kayaların üzerinden tırmandılar, aralıklardan geçtiler. Klipspringerin toynakları sağlam basıyordu ve hiç kaymadı. Kaya yaban domuzu bir yol arkadaşı olduğu için mutluydu.

Keşfederken kaya yaban domuzu daha önce hiç görmediği dar bir çıkıntı fark etti. Büyük bir kayanın arkasına saklanmıştı. "Bakalım bu nereye gidiyor!" dedi. Klipspringer tereddüt etti. "Dik görünüyor," dedi. "Ama sana yardım edebilirim." Başını eğdi ve kaya yaban domuzu sırtına tırmandı. Birlikte çıkıntı boyunca dikkatle yürüdüler. Kaya yaban domuzu sıkıca tutundu, yeni arkadaşı yanında olduğu için kendini cesur hissetti.

Çıkıntı harika bir sürprize açıldı. Uçurumun içine gizlenmiş korunaklı bir bahçe vardı. Yumuşak yeşil çimenler sıkça büyümüş, güzel çiçekler esintide başlarını sallıyordu. Kayalardan küçük bir su damlası akıyordu. "Oo!" diye soludu kaya yaban domuzu. "Ne kadar güzel!" Klipspringerin gözleri kocaman açıldı. "Böyle bir yer hiç görmemiştim," diye fısıldadı. Gizli bir hazine bulmuş kâşifler gibi hissederek bahçeye adım attılar.

İki arkadaş bütün öğleden sonrayı bahçede geçirdiler. Tatlı çimenleri kemirdiler, parlak çiçekleri kokladılar. Kaya yaban domuzu klipspringer'a rüzgâr estiğinde bir çalının arkasına nasıl saklanılacağını gösterdi. Klipspringer da kaya yaban domuzuna küçük bir derenin üzerinden nasıl atlanacağını gösterdi. Güneş batmaya başlayana kadar güldüler ve oynadılar. "Bu şimdiye kadarki en güzel gün," dedi kaya yaban domuzu. Klipspringer mutlu bir şekilde başını salladı.

Ama gölgeler uzadıkça klipspringer endişeli göründü. "Hava kararıyor," dedi. "Geri dönüş yolunu bilmiyorum." Kaya yaban domuzu arkadaşının bacağına hafifçe vurdu. "Endişelenme! Her kayayı ve patıkayı bilirim. Beni takip et." Önden gitti, taştan taşa zıplayarak. Klipspringer arkadaşına güvenerek onu izledi. Kısa süre sonra tanıştıkları yere, güvenle geri döndüler.

Ertesi gün bahçeye geri döndüler. Ama kaya yaban domuzu manzarayı görmek için yüksek bir kayaya ulaşmak istedi. Tırmanmayı denedi ama kısa bacakları yetişemedi. "Ben çok küçüğüm," diye iç çekti. Klipspringer öne çıktı. "Sırtıma tırman," dedi. "Ben yüksek yerlere ulaşabilirim." Kaya yaban domuzu tırmandı ve birlikte yüksek kayanın üzerinde durup aşağıdaki geniş dünyaya baktılar.

Yukarıdan kaya yaban domuzu yeni bir şey gördü: bir çatlaktan yuva yapan bir kuş ailesi. Ayrıca kara bulutların toplandığını da gördü. "Bahçeye geri dönmeliyiz," dedi. "Rüzgâr güçleniyor." Hızla aşağı indiler ama yol kaygandı. Klipspringerin toynakları ıslak bir taşta kaydı. "Korkuyorum!" diye bağırdı. Kaya yaban domuzu arkadaşının bacağını tuttu. "Yapabilirsin! Benim bastığım yere bas." Yavaşça ve dikkatle bahçeye ulaştılar.

Bahçede rüzgâr uçuşumun etrafında uluyordu ama korunaklı yer sakin kaldı. Kaya yaban domuzu büyük bir kayanın arkasında rahat bir köşe buldu. "Burada saklanabiliriz," dedi. Klipspringer yakına kıvrıldı, kaya yaban domuzu da yanına sokuldu. "Burada olduğun için sevindim," dedi klipspringer. "Ben de," dedi kaya yaban domuzu. "Arkadaşlar birbirlerini güvende hissettirir." Sıcak ve rahat bir şekilde rüzgârın dinmesini birlikte beklediler.

Rüzgâr dindiğinde klipspringer ayağa kalktı. "Bizi buraya getirmek cesaretti," dedi. Kaya yaban domuzu gülümsedi. "Sen de o kaygan yoldan inmek cesaretliydin." Şimdi yağmur damlalarıyla parıldayan bahçeye baktılar. "İyi bir takımız," dedi klipspringer. "Evet," dedi kaya yaban domuzu. "Çünkü birbirimizi destekliyoruz." Bir dostluk sözü gibi burunlarını birbirine değdirdiler.

O günden sonra bahçeye sık sık gittiler. Bazen çiçeklerin arasında saklambaç oynadılar. Kaya yaban domuzu her zaman en iyi saklanma yerlerini bulurdu ve klipspringer onu her zaman bulurdu. Başka zamanlarda klipspringer kaya yaban domuzunun yüksek yapraklara ulaşmasına yardım ederdi. Biri yorulduğunda diğeri, "Biraz dinlenelim," derdi. Biri korktuğunda diğeri yanında kalırdı. Dostlukları her gün daha da güçlendi.

Bir akşam en sevdikleri kayanın üzerinde otururken kaya yaban domuzu, "Eskiden küçük olmanın büyük şeyler yapamayacağım anlamına geldiğini düşünürdüm. Ama seninle yapabiliyorum," dedi. Klipspringer başını salladı. "Ben de eskiden utangaç ve korkaktım. Ama sen bana yolu gösterdin." Güneşin uçuşumun üzerinde batışını, gökyüzünü pembe ve altın rengine boyayışını izlediler. İyi ve zor zamanları paylaşarak her zaman arkadaş kalacaklarını biliyorlardı.

Ve böylece kayalık uçurumda küçük bir kaya yaban domuzu ile bir klipspringer değerli bir şey buldular: korunaklı bir bahçe ve desteğe dayanan bir dostluk. Arkadaşlar birbirlerine yardım ettiğinde hiçbir yerin çok yüksek, hiçbir yolun çok dik olmadığını öğrendiler. Ve rüzgâr ne zaman esse, birlikte her zaman sıcak ve güvenli bir köşe bulabileceklerini biliyorlar.

Küçük kaya yaban domuzu hâlâ her çatlağı ve köşeyi keşfediyor, klipspringer da hâlâ sağlam adımlarla zıplıyor. Ama artık yan yana, birlikte keşfediyorlar. Ve eğer o uçurumu bir gün ziyaret ederseniz, onları gizli bahçelerinde tatlı çimenleri ve neşeli ciyaklamaları paylaşırken görebilirsiniz. Çünkü en güzel maceraların, sizi her zaman destekleyen bir arkadaşla paylaşılanlar olduğunu biliyorlar.